

OTHELLO

William Shakespeare

Vertaling en bewerking:

Louis J.A. van Beek

voor

DE SPELERIJ

Première:
3 maart 2011
De Warande - Turnhout

Noot van de vertaler

Othello is een prachtig stuk van William Shakespeare. Deze vertaling/bewerking is een tamelijk rigoureuze, in opdracht van Paula Bangels, die het stuk bij haar gezelschap De Spelerij regisseert voor vijf acteurs. Het drama spitst zich dan ook toe op Othello, Desdemona, Cassio, Emilia, met Jago als spil. Nevenpersonages en nevenintriges zijn geschrapt, waardoor de aandacht en de handeling volledig op deze vijf gericht is. Het is nooit de bedoeling geweest Shakespeare te verbeteren (dat zou pas hovaardig zijn), maar het is daarmee een andere *Othello* geworden. Onze *Othello*. Met veel dank aan William, uiteraard.

LJAvB

Najaar 2010

Voor deze vertaling is gebruik gemaakt van *The illustrated Stratford Shakespeare, Chancellor Press, 1992 reprint*.

De gespeelde tekst kan afwijken van de geschreven tekst.

ROLVERDELING:

Othello: Mathias Sercu

Desdemona, zijn vrouw: Eva Van der Gucht

Jago: Erik Goossens

Emilia, zijn vrouw: Nele Goossens

Cassio: David Cantens

Regie: Paula Bangels

Vertaling en bewerking: Louis J.A. van Beek

Vormgeving: Bart Clement

Kostuums/Concept Beeld: Christophe Coppens

Lichtontwerp: PWL

Productie: EML/De Spelerij

Fotografie : Mark Tops

EERSTE BEDRIJF

EERSTE TONEEL

Jago op.

Jago: Ik haat hem.
Othello.
Ik kan niet anders dan hem hartstochtelijk haten.
Drie hoge ambtenaren hebben mij bij hem aanbevolen voor de
betrekking.
En terecht.
Ik ben het waard.
Maar hij is trots, verwaand en slaat hun adviezen in de wind.
Promotie.
Promotie hangt af van zoveel.
De gunsten van anderen, goede referenties.
De tijd dat de onderdirecteur vanzelf directeur werd is voorgoed
voorbij.
“Ik heb mijn zakelijke rechterhand al gekozen”, zegt hij.
Cassio.
Een aantrekkelijke boekhouder.
Een vrouwenversierder die nooit enig veldwerk heeft verricht.
Die niets van het zakenleven af weet, een flierefluit.
Maar hij is het geworden.
En ik delf het onderspit, ik ben vernederd, ik ben niets.
Ik blijf een eenvoudige loopjongen.
Waarom zou ik van die fluim moeten houden?
Ik ben alleen maar bij hem in dienst uit eigenbelang.
Niet iedereen kan een leider zijn.
En niet iedere leider vanzelfsprekende volgers.

Keurige, trouwe werkers vind je overal.
Zij werken zich in het stof voor hun baas.
Maar anderen zijn schijnheilig, en hebben twee gezichten.
Wij hielenlikkers hebben onze zaken beter voor elkaar dan onze
meerderen.
Ik ben slechts bij hem in dienst voor mijzelf, en voor niemand anders.
Geen liefde, geen plichtsbesef, niets.
Ik bewaar de schone schijn, ik ben anders dan ik me voordoe.
De zaak heeft Othello nodig.
Hij zal nooit zomaar worden ontslagen.
Een man met zijn statuur en charisma is onmisbaar in dit onrustige
klimaat.
Ik haat hem tot in het diepst van mijn ziel, maar ik zal vriendschap
moeten veinzen.

TWEEDE TONEEL

Othello op.

Othello: Jago.

Jago: Mijnheer.
U hebt intussen uw Desdemona getrouwd.
Tegen de wil van haar vader.

Othello: Binnenkort kan Desdemona zonder problemen de mijne zijn.
Ik verdien haar, zij is mijn geluk.
Jago, zij is de enige voor wie ik mijn vrije bestaan wil opgeven.

Cassio op.

Cassio: Othello, het is nodig dat er onmiddellijk een vergadering wordt belegd.

Othello: Waarom?

Cassio: Ik weet alleen dat er haast bij is.
Men heeft je dringend nodig.
En men weet van je persoonlijke omstandigheden.

Othello: Goed dat we elkaar treffen.
Ik neem hier afscheid.

DERDE TONEEL

Desdemona en Emilia op.

Othello: De geruchten die u heeft gehoord zijn waar.
Ik heb de dochter van Brabantio veroverd.
We zijn getrouwd.
Ik ben niet een man van veel woorden, en ik zal de zaak ook niet mooier voordoen dan ze is.
Ik wil opkomen voor mezelf, en u openhartig vertellen hoe onze liefde is ontstaan.
Men doet het voorkomen alsof ik haar betoverd heb.
Mijn Desdemona, een verlegen meisje, is van mij gaan houden.
Eerst bang om zich aan de liefde, aan mij, over te geven.
Maar nu is zij onvoorwaardelijk de mijne.
Met duivelskunsten, wondermiddelen of hekserij heeft dat niets te maken.
Haar vader houdt van mij als een kundig zakenman.
Vaak nodigde hij mij uit bij hem thuis.
Hij waardeert mij voor wat ik waard ben.
Hij moedigde mij aan van alles over alles te vertellen.
Over het bedrijf, overeenkomsten, zakenafspraken hoorde hij me graag aan.
Ik sprak over risico's, doelmatigheid, verwachtingen.
En ook Desdemona luisterde geboeid naar mijn verhalen.
Zij dronk mijn woorden, hing ademloos aan mijn lippen.
Al snel vroeg ze of ik meer over mijzelf wilde vertellen, over mijn jongste jaren, mijn jeugd, mijn opgroeien, mijn ouders en hoe ik geworden ben wie ik ben.
Ik kon niet weigeren.
Wij waren dicht bij elkaar.

En zij was verloren.
Ze zei voorzichtig dat ze van me was gaan houden.
Geen duivelskunsten, simpelweg liefde.

Desdemona: Simpelweg liefde.
Het ging mijn vader veel te snel.
Ik heb mijn vader lief.
Aan hem dank ik mijn leven en ik zal hem altijd blijven eren.
Maar dit is mijn man.

Emilia: Wat spijtig dat jullie geluk wordt overschaduwd door een dringende zakenreis naar het buitenland.

Othello: Ach, ik ben gewend aan moeilijke omstandigheden .
Sterker nog, zonder zou ik nauwelijks bestaan; ik heb ze nodig.
Jago, Cassio, zorg ervoor dat Desdemona in mijn afwezigheid een onderkomen krijgt dat bij haar stand past.

Desdemona: Bij mijn vader kan ik niet meer wonen.
Hij kan dat niet aan, en ik wil het niet.
Ik heb Othello gekozen.
Ik weet wie hij werkelijk is, ik ken zijn goede karakter en ik wil gelukkig zijn met hem.
Maar als ik hier alleen moet achterblijven zal ik hem alleen maar moeten missen, en met hem alles wat hij me als man kan geven.
Laat mij toch met je meegaan, liefste!

Othello: Kunnen we voldoen aan deze wens?
Ik zal mijn plichten serieus blijven nemen, zelfs met mijn liefde zo dichtbij mij.
Maar toch is het beter van niet.

Je zou niets aan me hebben.
Ik moet vannacht al vertrekken.
Ik laat je liever onder de hoede van mijn vrienden hier.
Mijn vertrouwen in jou is onvoorwaardelijk.
En zodra het mogelijk is, reis mij dan achterna.
Liefste, laat ons genieten van de korte tijd die ons nu nog rest.

Othello, Desdemona, Emilia en Cassio af.

Jago: Desdemona's liefde voor Othello kan nooit van lange duur zijn.
En zijn liefde voor haar zal ook snel bekoelen.
Hij heeft haar te snel opgewarmd.
Let op mijn woorden: die fluim zal omdraaien als een blad aan een boom.
Zij heeft een jonge vent nodig.
Ze zal inzien dat haar keuze een verkeerde was als ze begint te walgen van zijn lichaam.
Dan zal ze een ander moeten bezitten.
Ze kan niet anders.
Ik heb het al gezegd, en ik zeg het nog eens, en nog eens: ik haat hem.
Uit de grond van mijn hart haat ik hem met heel mijn wezen.
Er wordt zelfs gefluisterd dat hij vreemd ging met mijn vrouw.
Het zijn maar geruchten, maar waar rook is, is vuur.
En mijn opzet kan alleen maar slagen: hij is immers op me gesteld.
Maar eerst moet ik de positie van Cassio veroveren.
Dat is niet eenvoudig; hij is goed in wat hij doet.
Hoewel hij wel verantwoordelijk was voor het laatste grote financiële verlies in het bedrijf.
Daar zal ik Othello nog eens fijntjes aan herinneren.
Maar hoe kan ik de functie van Cassio krijgen en tegelijkertijd mijn plan ten uitvoer brengen?

Hoe?

Verdomme, hoe?

Als ik Othello eens zou influisteren dat Cassio iets te vrij met
Desdemona omgaat?

Cassio is aantrekkelijk, op het gladde af, een ware verleider.

Die argwaan is makkelijk te wekken.

Othello is mild en goedgelovig.

Onoprechtheid ziet hij aan voor trouw.

Een ezel is hij.

Ja.

Dat is het.

Zo moet het gaan.

Jago af.

TWEEDE BEDRIJF

EERSTE TONEEL

Cassio op.

Cassio: Vrienden!
Ik breng jullie goed nieuws.
De buitenlandse onderhandelingen verlopen voorspoedig.
Othello kan ieder moment terug worden verwacht.
Dat zal Desdemona verheugen - Desdemona, zijn prachtige vrouw.

Desdemona op met Emilia en Jago.

Zij is zo mooi dat haar schoonheid met geen pen te beschrijven is.

Desdemona: Dank je, lieve Cassio.
Heb je al nieuws over mijn man?

Cassio: Ik weet alleen dat het goed met hem gaat en dat hij snel naar hier komt.

Desdemona: Toch heb ik me zorgen gemaakt.

Emilia: Je hebt gelijk.
Dat zou iedere liefhebbende echtgenote doen.

Desdemona: Ik heb hem zo gemist.

Cassio: In ieder geval: welkom!
Vergeef me mijn vrijpostigheid, Jago...

Cassio kust Emilia.

Cassio: Ik ben nu eenmaal vrij opgevoed.

Jago: Als ze jou met net zoveel overtuiging zou zoenen als ze bij mij kletst en babbelt, dan zou je een gelukkig man zijn.

Desdemona: Zoveel kletst ze toch niet?

Jago: Veel te veel!
Vooral als ik net wil gaan slapen.
Maar ik veronderstel dat ze zich bij jou bescheidener opstelt.

Emilia: Zo is het wel weer genoeg, schat.

Jago: Het is toch waar!
Buitenshuis zijn vrouwen stille wezens, maar binnenskamers klepperen ze als viswijven.
Van geen kwaad bewust als ze over anderen roddelen, maar als door een adder gebeten als er over hèn wordt geroddeld.
Buiten de deur een heilige, binnen in bed een hoer.

Desdemona: Zeg!
Ga je schamen!

Jago: Nee, het is waar!

Emilia: Je zou me ook eens kunnen prijzen.

Jago: Liever niet.

Desdemona: En hoe zou je mij prijzen?

Jago: Lieve Desdemona, vraag dat niet aan mij.
Als ik niet kritisch kan zijn heeft het geen zin.

Desdemona: Komaan, probeer het eens.
Hoe zou je mij prijzen?

Jago: Ik zou het kunnen zeggen, maar dat doe ik niet.

Desdemona: Je zegt vreselijke dingen over vrouwen.
Ook over mij?
Niet?
Dan vraag ik het je in het algemeen: Hoe prijs je een voorbeeldige vrouw?

Jago: Als een vrouw mooi is maar niet ijdel, welbespraakt zonder
luidruchtig te zijn, rijk maar toch stijlvol en eenvoudig gekleed,
verleidelijk is zonder ordinair te worden, als ze intelligent is maar niet
per se haar kennis wil tonen, dan is zij bijzonder geschikt om -

Desdemona: Om wat?

Jago: Om het huishouden te doen en kinderen te baren.

Desdemona: Je bent echt verschrikkelijk.
En dat is jouw man, Emilia!

Emilia: Ik negeer zijn praatjes.

Desdemona: Cassio, wat zeg jij ervan?

Hij is toch niet meer van deze tijd?

Cassio: Ach, hij heeft nu eenmaal vrij uitgesproken ideeën.

Jago *(terzijde)*

Hij pakt haar hand vast.

Prima, fluister maar tegen elkaar.

Je loopt in de val die ik voor je uitzet.

Ja, lach maar tegen haar, doe maar door.

Ik laat je struikelen over je eigen charmante gedrag.

Tut tut tut.

Je positie staat al op losse schroeven.

(luidop)

Daar komt Othello!

Cassio: Je hebt gelijk.

Desdemona: We gaan hem tegemoet.

Cassio: Daar is hij al!

Othello: Desdemona!

Desdemona: Mijn lieve Othello!

Othello: Ik ben zo gelukkig nu ik jou weer hier voor me zie.

Desdemona: Ik weet zeker dat ons geluk alleen maar groter en dieper zal worden met de jaren.

Othello: Ik heb nauwelijks woorden om je te zeggen hoe blij ik ben, mijn geluk

is te groot.
Laat dit het bewijs zijn.

Hij kust haar.

Jago: *(terzijde)*
Je weet het weer mooi te zeggen.
Maar ik zweer dat je woorden zullen verstommen.

Othello: Vrienden, jullie hebben het goede nieuws gehoord: de problemen in
het buitenland zijn opgelost.
Het geleden verlies door het enigszins onbesuisde gedrag van Cassio
met onze aandelen heb ik kunnen compenseren.
Hoe gaat het met jullie?
Liefste Desdemona, ik ben dronken van geluk.
Jago, zorg jij voor mijn bagage?
Kom Desdemona, kom vrienden.

Allen af, behalve Jago.

Jago: Cassio gaat met ze mee.
Natuurlijk.
Desdemona is ongetwijfeld verliefd op hem.
Welke man ligt meer voor de hand dan Cassio?
Zo glad als een aal.
Doet zich voor als een beschaafd en beminnelijk man, zolang het hem
uitkomt.
En vooral om er zelf beter van te worden.
Een opportunist, iemand die met alle winden meewaait, die alleen maar
aan zichzelf denkt en uit elke situatie het beste voor zichzelf haalt.
Een schoft, uiteindelijk.

En ook nog eens aantrekkelijk, jong en alles waar mooie vrouwen voor vallen.

Zij heeft al begrepen wat hij wil.

Hand in hand liepen ze weg.

Bijna zoenend... dat ontbrak er nog maar aan.

Je reinste geilheid; het droop ervan af.

Het is duidelijk.

Ik moet op de één of andere manier Cassio woedend zien te krijgen.

Hij is een heethoofd, snel gekrenkt, dus makkelijk ontvlambaar.

Cassio houdt van Desdemona, daar ga ik van uit.

Desdemona houdt van Cassio, dat kan bijna niet anders.

Othello kan ik nauwelijks meer verdragen, maar hij houdt van

Desdemona, hij is haar trouw; hij is een goede echtgenoot.

Maar ik hou ook van Desdemona.

Niet uit lust, maar uit wraak.

Ik verdenk Othello ervan dat hij met mijn vrouw heeft geslapen.

Die gedachte is onverdraaglijk.

Ik moet en ik zal met hem afrekenen.

En als dat niet lukt, dan zal ik hem zo jaloers maken dat hij waanzinnig wordt.

Ik zal Cassio zwartmaken.

Ik zal hem aan de schandpaal nagelen en Othello zal mij dankbaar zijn.

En bovenal zal ik onrust bij hem gezaaid hebben.

Onrust.

Jago af.

TWEEDE TONEEL

Othello, Desdemona en Cassio op.

Othello: Cassio, handel jij dit verder af.
En laten we onze verantwoordelijkheid nemen.
Geen uitbundige feestjes, maar bescheidenheid.

Cassio: Ik heb een aantal zaken doorgespeeld naar Jago, maar ik zal er op
toezien dat alles goed verloopt.

Othello: Jago is een eerlijk man.
Breng me morgen op de hoogte van de voortgang.
Kom, mijn lief, wij gaan van elkaar genieten.
Slaap wel.

Othello en Desdemona af, Jago op.

Cassio: Goed je te zien, we moeten nog een aantal dingen regelen.

Jago: Nu even niet, Cassio, er is nog tijd.
Hij heeft ons weggestuurd om alleen te zijn met Desdemona.
En dat kan je hem nauwelijks kwalijk nemen.

Cassio: Ze is een geweldige vrouw.

Jago: Absoluut.
En bloedmooi bovendien.

Cassio: Ja, ze is jong, mooi en charmant.

Jago: Haar ogen zijn verleidelijk, en uitdagend.

Cassio: Schitterend, en tegelijkertijd bescheiden.

Jago: En haar stem... die klinkt toch als een liefdeslied?

Cassio: Ze is absoluut volmaakt.

Jago: Ik hoop dat ze een heerlijke nacht hebben.
Kom, Cassio, ik heb een fles wijn.

Cassio: Liever niet, Jago.
Ik kan niet goed tegen drank.

Jago: Ach, vriend, één glaasje maar.
Ik drink met je mee.

Cassio: Ik heb mijn glaasje al gehad vanavond.
Verdund zelfs.
En nu al stijgt het naar mijn hoofd.
Ik zou het echt hierbij moeten laten.

Jago: Ach, Cassio, het is feest vanavond.
(terzijde)
Als ik hem zo ver krijg nog wat door te drinken valt er geen land meer
met hem te bezeilen.
Dan krijg ik hem precies waar ik hem hebben wil.
(luidop)
Proost!

Cassio en Jago drinken samen.

Cassio: Ik geloof dat ik al een eindje heen ben.

Jago: Op de mooie Desdemona!

Cassio: Het lijkt me nu wel genoeg.
We moeten aan het werk.
Jullie moeten niet denken dat ik dronken ben.
Ik ben niet dronken, zeg.
Ik weet nog bijzonder goed wat ik doe.
Wat ik doe, wat ik zeg.

Jago: Bijzonder goed.

Cassio: Zeer goed.
Juist.
Ik ben absoluut niet dronken.

Jago: Ach, het is jouw kleine zonde.

Cassio af.

Jago: Ik zal Othello zeggen dat hij altijd zo is voor hij gaat slapen.
Een dronkenlap.
Maar ik zal het doen voorkomen dat het me door mijn vriendschap met
Cassio moeite kost de waarheid zeggen
Hij zal zich afvragen of hij zijn zaken kan overlaten aan iemand met
een drankprobleem.

Cassio op.

Chaos.

Wanorde.

Gevecht.

Cassio: Laat me los!
Hond!
Los zeg ik!
Ik sla op je gezicht!

Jago: Alstublieft!
Heren!
Help!

STEMMEN: Hij is dronken!
Hou hem in bedwang!

Jago: Rustig, Cassio!
Beheers je!
Dit kan nooit goed voor je zijn.

Othello op.

Othello: Wat moet dit in godsnaam voorstellen?

Jago: Ik vrees dat Cassio...

Cassio: Ik ben niet dronken!

Othello: Barbaren!
Hoe is dit gevecht ontstaan?
Genoeg!
Jago, je ziet doodsbleek.

Zeg mij eerlijk: wie is dit gevecht begonnen?

Jago: Ik weet het niet.
We waren bij elkaar, de sfeer was goed.
We dronken wat.
En voor ik er erg in had was iedereen aan het vechten.
Ik heb geen idee hoe het gegaan is.

Othello: Cassio, hoe kon je je zelfbeheersing zo verliezen?
Hoe is het mogelijk dat jullie je reputatie volledig uit het oog verliezen
door een ordinaire vechtpartij om niets?
Geef antwoord Cassio!
Jago, spreek!

Cassio: Vergeef me, ik kan niet spreken.

Jago: En ik zwijg duizend keer liever dan dat ik tegen Cassio moet
getuigen.
Ik weet zeker dat hij hier geen schuld aan heeft.
Anders dan het grote financiële verlies waar u met mij over sprak kan
hij hier niets aan doen.
Laten we het erop houden dat iedereen wat licht ontvlambaar is
vanavond.
Zeker als er ook nog drank in het spel is.

Othello: Genoeg Jago, ik weet dat je voor Cassio mij de dingen minder erg
voorspiegelt dan ze zijn.
Cassio, ik heb net met moeite het door jou geleden verlies hersteld.
Je had mijn absolute vertrouwen.
En ik heb je bevorderd met het voordeel van mijn twijfel.
Maar op deze manier wordt je een te wankele factor in het bedrijf.

Ik mag je graag, maar ik moet je ontheffen uit je functie.

Desdemona en Emilia op.

Othello: Zie toch, zelfs onze vrouwen zijn er van aangedaan.
Ik kan dit niet door de vingers zien.

Desdemona: Wat gebeurt hier?

Emilia: Jago, wat is er aan de hand?

Othello: Het is al goed, liefste, we gaan weer naar bed.

Jago: Cassio is gewond en verward.
Ik blijf nog even bij hem.
Ga maar slapen, Emilia, ik kom snel naar huis.

Allen af, behalve Jago en Cassio.

Cassio: Hoe kon ik zo stom zijn?
Mijn reputatie is aan flarden!
Ik ben zo stom geweest!
Mijn reputatie, Jago, mijn reputatie!

Jago: Je lichamelijk letsel lijkt me op dit moment gevoeliger dan je reputatie.
Wat is een reputatie waard?
Reputaties zijn vluchtig als ether.
Je bent je goede naam pas kwijt als je dat zelf verkondigt.
Er zijn genoeg manieren om Othello weer voor je te winnen.
Hij heeft je alleen maar verstiten in een aanval van woede.
Zijn straf is slechts een gebaar, een voorbeeld.

Als je hem vraagt of hij er nog eens over na wil denken zal hij dat zeker doen.

Cassio: Ik ben ongelooflijk stom geweest om me zo te laten gaan.
En zo veel te drinken.
Drank, de onberekenbare.

Jago: Maar je bent nu anders weer aardig nuchter.

Cassio: Mijn dronkenschap heeft plaatsgemaakt voor woede.
Het ene kwaad vervangt het andere.
Ik haat mezelf erom.

Jago: Komaan, niet zo streng voor jezelf.

Cassio: Als ik Othello vraag mijn functie terug te geven zal hij antwoorden dat ik een dronkenlap ben, en hij heeft gelijk.
Ik kon me deze misstap niet meer permitteren.
Ik begrijp mezelf niet.
Drank is een monster.

Jago: Ach, wijn is een lief klein monstertje.
Je moet er mee om weten te gaan.
Cassio, je weet toch dat ik je vriend ben?

Cassio: Ja, ja.
Een vriend die mij dronken voert.

Jago: Dat is toch menselijk?
Ik zal je zeggen wat je moet doen.
Othello is beneveld door zijn Desdemona, zo mag ik het toch wel

zeggen.

Hij is vol van haar, in alle opzichten.

Hij vertrouwt haar volkomen, onomwonden, zonder reserves.

Roep haar hulp in, en zij zal ervoor zorgen dat jij je positie terug krijgt.

Zij is zo zachtaardig, zo mild, zo onbaatzuchtig van aard, dat ze in al haar menslievendheid meer zal doen dan van haar verlangd wordt.

Vraag haar de breuk tussen jou en haar man te herstellen.

Ik weet zeker dat dat goed uit zal pakken.

Cassio: Je hebt het beste met me voor.

Jago: Je bent mijn vriend.

Cassio: Ik geloof je.

Ik ga morgenvroeg met Desdemona praten.

Dank je.

Dank je wel, Jago.

Jago: Goedenacht, Cassio.

Cassio af.

Jago: Ben ik een schurk?

Nee toch?

Ik bedoel het goed, ik geef goede raad!

Desdemona zal de goede zaak steunen, zij is slechts wie zij is.

En Othello is haar slaaf, zij kan alles voor elkaar krijgen bij hem.

Dus heb ik Cassio simpelweg een handige tip gegeven.

Terwijl die brave sul bij Desdemona smeekt dat zij hem helpt, en zij

daar met open ogen intrapt, zal ik Othello wijsmaken dat zij Cassio bij

zich wil houden uit louter lust.

Hoe meer zij voor hem pleit, hoe meer die fluim hem zal verdenken.

Haar eigen deugd zal zich tegen haar keren, als een boemerang komt haar goedheid als schande terug.

Ik zie het steeds duidelijker: ik zal zorgen dat mijn vrouw Emilia een goed woordje doet voor Cassio bij Desdemona.

En zelf zorg ik ervoor dat Othello zal zien hoe Cassio staat te smeken en te flemen bij Desdemona.

Zo zal het gaan.

Zo moet het gaan.

DERDE BEDRIJF

EERSTE TONEEL

Desdemona op met Cassio en Emilia.

Desdemona: Cassio, ik zal alles doen wat ik kan.

Emilia: Ach, doe dat alsjeblieft.

Mijn man trekt het zich ook nog eens persoonlijk aan.

Desdemona: Dat siert hem.

Cassio, twijfel niet langer.

Mijn man en jij zullen weer vrienden worden.

Daar zal ik voor zorgen.

Cassio: Je bent een goed mens, ik sta bij je in het krijt.

Desdemona: Ik weet het, dank je.

Je bent trouw en je bewondert Othello.

Ik weet zeker dat hij je nog steeds nodig heeft.

Cassio: Hoe kan ik dat zeker weten?

Als mijn betrekking wordt overgenomen door iemand anders zal hij mijn trouwe dienst snel vergeten zijn.

Desdemona: Wees maar niet bang.

Emilia is mijn getuige: ik sta volledig borg voor je functie.

Geloof me, als ik iets wil, zal het ook gebeuren.

Ik gun mijn man geen moment rust, ik houd hem wakker, ik zal zijn geduld op de proef stellen en ik zal elke gelegenheid aangrijpen om je

verzoek ter sprake te brengen.
Maak je geen zorgen, Cassio.
Jou niet verdedigen?
Ik sterf nog liever!

Othello en Jago op.

Emilia: Daar is Othello!

Cassio: Dan neem ik nu afscheid.

Desdemona: Nee, blijf en hoor hoe ik het voor je opneem.

Cassio: Niet nu, Desdemona, ik voel me helemaal niet op mijn gemak.
Ik zou mijn eigen zaak geen goed doen, ben ik bang.

Desdemona: Zoals je wilt.

Cassio af.

Jago: Ah, dat bevalt me helemaal niet!

Othello: Zei je iets?

Jago: Niets, mijnheer.
Niets belangrijks.

Othello: Was dat niet Cassio die daar zonet bij mijn vrouw en Emilia stond?

Jago: Cassio, mijnheer?
Nee, nee, absoluut niet.

Die zou toch zeker niet zo schuld bewust wegsluipen als hij u zag aankomen?

Cassio: Ik denk toch dat hij het was.

Desdemona: Eindelijk, liefste!

Ik had hier net een smekende man die diep ongelukkig is met je besluit.

Othello: Wie dan wel?

Desdemona: Cassio.

Lief, ik vraag je met al mijn genegenheid hem zijn betrekking terug te geven.

Als hij geen oprecht man is dan is niemand het.

Zijn dronkenschap was een incident, en bovendien niet gewild.

Roep hem terug, liefste.

Othello: Was hij het die net wegging?

Desdemona: Ja, en zo vol spijt dat hij zijn leed met mij wilde delen.

Zijn verdriet is nu ook mijn verdriet.

Roep hem terug.

Othello: Niet nu, Desdemona, niet nu.

Desdemona: Maar binnenkort?

Othello: Heel binnenkort.

Desdemona: Vanavond bij het diner?

Othello: Nee, niet vanavond.

Desdemona: Morgenmiddag bij de lunch?

Othello: Dan ben ik niet thuis.

Desdemona: Goed, morgenavond dan, of overmorgenmiddag, of overmorgenavond, of de dag daarna in de ochtend.

Zeg me wanneer, maar laat het niet langer dan drie dagen duren.

Hij heeft spijt, geloof me.

Zijn vechtpartij is iets dat je je vrienden niet lang moet nadragen.

Wanneer mag hij komen?

Cassio was erbij toen wij verliefd op elkaar werden.

Als ik iets onvriendelijks over je durfde te zeggen koos hij altijd jouw kant.

Ik zou toch niet zoveel moeite hoeven doen om je over te halen je met hem te verzoenen!

Alles, alles zou ik...

Othello: Goed, goed, Desdemona.

Hij mag komen wanneer hij wil.

Jou kan ik toch niets weigeren.

Desdemona: Je doet het niet voor mij.

Ik vraag het je als een vanzelfsprekendheid.

Zoals ik je zou vragen je warm aan te kleden, goed te eten en voorzichtig te doen als je vertrekt.

Als ik onze liefde écht op de proef wil stellen, zal het om iets veel lastigers gaan, iets gewichtigs, om iets gevaarlijks zelfs misschien.

Othello: Jou zal ik niets weigeren.
 Maar laat me nu even alleen, als je wilt.

Desdemona: Dat kan ik dan weer moeilijk weigeren.
 Dag, lieve Othello.

Othello: Dag, lieve Desdemona.

Desdemona: Doe wat je hart je ingeeft.
 Ik leg me er bij neer.
 Kom, Emilia.

Desdemona en Emilia af.

Othello: Wat een vrouw!
 Je hebt me volledig in mijn macht, maar ik hou van je.
 Zonder jou ben ik volledig verloren.

Jago: Mijnheer...

Othello: Wat is er, Jago?

Jago: Wist Cassio dat u destijds verliefd op mevrouw werd?

Othello: Ja, hij wist alles; maar waarom vraag je dat?

Jago: Alleen maar om iets zeker te weten, niets bijzonders verder.

Othello: Nee, Jago, wat wil je zeggen?

Jago: Ik dacht dat hij uw vrouw toen nog niet kende.

Othello: Jawel, en hij werkte ook vaak voor ons.

Jago: O ja?

Othello: O ja?
Jazeker.
Waarom?
Is hij niet eerlijk?

Jago: Eerlijk, mijnheer?

Othello: Ja, eerlijk.

Jago: Voor zover ik weet wel.

Othello: Jago, wat denk je nu?

Jago: Wat denk ik nu?

Othello: Wat denk ik nu?
Mijn God, ben je soms mijn echo, of ben je een griezelig monster?
Wat bedoel je?
Toen Cassio net wegging zei je: ‘Dat bevalt me niet’.
Wät bevalt je niet?
En toen ik je vertelde dat hij alles van mij en Desdemona wist, zei je:
‘O ja?’ en gaf je mij een blik en een frons, alsof er op dat ogenblik iets
vreselijks door je gedachten ging.
Als je mijn vriend bent, zeg me dan wat je denkt.

Jago: U weet dat ik uw vriend ben.

Othello: Zeker.
En omdat ik weet dat je eerlijk en trouw bent en je je woorden zorgvuldig kiest, word ik alleen maar onrustiger van je getreuzel.

Jago: Cassio is een eerlijk man.

Othello: Ja.

Jago: Ik vind dat iemand zich niet anders of beter moet voordoen dan hij is.

Othello: Juist, iedereen moet zijn zoals hij is.

Jago: Daarom vind ik Cassio een eerlijk man.

Othello: Nee, nee, hier zit meer achter!
Wat gaat er in je om?
Zeg het me, zeg me wat je denkt, hoe erg het ook is.

Jago: U zomaar zeggen wat ik denk?
En als het vals is, als het niet waar is?

Othello: Als je je vermoeden dat iemand mij onrecht doet voor je houdt verraadt je daarmee een vriend.

Jago: Let maar niet op mij.
Mijn achterdocht is waarschijnlijk nergens op gebaseerd.
Ik heb nu eenmaal een levendige verbeelding.
Maakt u zich geen zorgen omdat ik hier of daar vaag iets gezien heb.
Als ik zeg wat ik denk kost het u uw nachtrust en ik sta voor gek.

Othello: Kom aan!

Jago: Een goede reputatie is onontbeerlijk voor man en vrouw.
Beroofd worden van aardse zaken is niet ernstig.
Veel erger is het als iemand mij van mijn goede reputatie beroofd.

Othello: Mijn God, zeg toch wat je denkt, ik wil het weten!

Jago: Ik weet niet of u het wel wilt weten.

Othello: Ha!

Jago: Mijnheer, pas op voor jaloezie.
Jaloezie is een akelig monster dat de liefde kan verwoesten.
Wie de liefde niet kent, kent ook geen afgunst.
Hoe vreselijk treurig moet het zijn voor een verliefd mens om de ander niet te kunnen vertrouwen.
Hij zal daardoor moeten lijden maar blijft desondanks toch liefhebben!

Othello: Heel treurig.

Jago: Als je altijd bang moet zijn om kwijt te raken wat je bezit...
Dat gun ik mijn vrienden niet.

Othello: Wat!
Waarom zeg je dat?
Denk je dat ik jaloers word door jouw vluchtige, vage vermoedens?
Nee, ik twijfel niet.
Als iemand mij zegt dat mijn vrouw mooi is, graag in goed gezelschap is, vlot kan spreken, prachtig danst, speelt en zingt kan ik hem alleen maar gelijk geven!

Ik zal nooit twijfelen aan haar trouw, ze heeft gekozen voor mij.
En mocht ik al twijfelen dan wil ik bewijzen.
Als die er zijn verdwijnt mijn liefde, en daarmee mijn jaloezie.

Jago: Daar ben ik blij om.
Ik ben uw vriend, en ik ben u trouw.
Daarom spreek ik mij uit.
Hou uw vrouw in de gaten als zij met Cassio is.
Kijk zonder afgunst, maar kijk goed.
Laat u niet verblinden door uw eigen milde blik.
Ik weet wat wel en niet hoort.
Soms gebeuren er dingen die voor de echtgenoot verborgen blijven.

Othello: Wat zeg je?

Jago: Toen zij trouwde met u bedroog ze haar vader.
Ze deed alsof ze van u gruwde, maar ze hield van u.

Othello: Dat is waar.

Jago: Wat wilt u nog meer horen?
Als zij toen al zo goed kon doen alsof.

Othello: Dank je, Jago.

Jago: U bent hierdoor van uw stuk gebracht, of niet?

Othello: Nee, helemaal niet.

Jago: Ik ben bang van wel.
Ik heb het u uit vriendschap verteld.

U bent geschokt.

Het is misschien niet zo erg als ik vermoed, het is maar een vaag idee.

Othello: Misschien.

Jago: Mijn woorden mogen niet een uitwerking op u hebben die ik nooit gewild heb.

Cassio is mijn beste vriend ...

Ik kan zien dat u geschokt bent.

Othello: Dat valt wel mee.

Ik geloof dat Desdemona trouw is.

Jago: Vast.

Zeker.

Zeker en vast.

Tenzij...

Othello: Genoeg!

Ga nu.

Als je meer ontdekt, wil ik meer horen.

Zeg dat je vrouw ook oplet.

Tot ziens, Jago.

Jago: Ja, mijnheer; tot ziens.

Othello: Waarom ben ik getrouwd?

Die oprechte man ziet en weet meer dan hij me zegt.

Veel meer.

Jago: *(komt terug)*

Ik zou u dringend willen vragen: laat dit rusten.
Laat er wat tijd overheen gaan.
Cassio verdient zijn promotie, hij is meer voor de positie geschikt dan wie dan ook.
Maar als u hem en zijn bedoelingen beter doorgronden wilt, heb dan nog even geduld.
Dan krijgt u de gelegenheid om te zien of uw vrouw voor hem blijft pleiten, en hoe sterk.
Daar kan men veel uit opmaken.
En hou het erop dat ik te ver ga in mijn achterdocht.
Ze is vast onschuldig.

Othello: Vertrouw op mijn beleid.

Jago: Nogmaals: tot ziens.

Jago af.

Othello: Die man is ongemeen eerlijk, scherp, en hij ziet alles.
Waarom moet ik de liefde loslaten?
Ik ben bedrogen, en het enige dat ik kan doen is haar verwensen.
Alsof een huwelijk zekerheid biedt!
Lusten zijn blijkbaar niet in bedwang te houden.
Ik zou nog liever de hongerdood sterven dan dat ik mijn liefde zou moeten laten besmeuren door anderen.
Mijn liefde zou moeten delen met anderen.
Blijkbaar is dit wrede lot net zo onontkoombaar als de dood.

Desdemona en Emilia op.

Maar als zij mij niet trouw is, stort mijn wereld in.

Ik wil het niet geloven.

Ik geloof het niet.

Desdemona: Ben je nog hier, Othello?
Gaat het wel goed met je?

Othello: Ik heb barstende hoofdpijn.
Mijn hoofd voelt koud.

Desdemona: Je hebt waarschijnlijk te weinig slaap gehad.
Het gaat wel over.

Othello: Mijn hoofd voelt koud.
Kom, laten we naar binnen gaan.

Desdemona: Wat naar dat je je zo slecht voelt, liefste.

Othello en Desdemona af.

Emilia: Wat zag Othello bleek.
Alsof hij een geest had gezien.
Ik hoop dat Desdemona hem verzorgt en dat hij zich snel beter voelt.

Jago op.

Emilia: Maar daar is mijn man.
Daar heb ik zelf mijn handen vol aan.
Onrustig en onberekenbaar is hij de laatste dagen.
Met zijn grillen omgaan is een kunst op zich.

Jago: Wat doe jij hier alleen?

Emilia: Snauw niet zo tegen me.
 Ik zag zonet iets wat je zal interesseren.

Jago: Ik kan me nauwelijks voorstellen dat jij iets weet dat mij zou kunnen
 interesseren.

Emilia: Ik zag Othello en Desdemona.

Jago: Reuze belangrijk.
 Ze zijn getrouwd, weet je nog?

Emilia: Hij zag er slecht uit.
 Zij wilde hem troosten, hem verzorgen, maar het leek wel of hij dat
 niet toestond.
 Ik voel me er niet prettig bij.
 Alsof er in hun prille geluk al kleine barsten waren te zien.

Jago: Wat weet jij daarvan?
 Of jij je prettig voelt of niet interesseert me niet.
 Ga naar huis, ik moet nadenken.

Emilia af.

Mooi.
Heel mooi.
Mijn gif begint langzaam te werken.
Hij kan zich van alles inbeelden, en dat is precies wat ik wil.
Het gif werkt sluimerend, maar gestaag.

Othello op.

Jago: Daar is mijn slachtoffer.

Othello: Is zij mij ontrouw?

Jago: Nee, mijnheer, genoeg, genoeg.

Othello: Ach wat!

Jij!

Je hebt me op de pijnbank gelegd!

Ik zou liever duizend keer bedrogen zijn zonder iets te weten.

Maar dit!

Jago: Wat bedoelt u?

Othello: Ik wist niets van haar stiekeme avontuurtjes.

Heerlijke onwetendheid.

Ik was blind, mijn bestaan was gedachteloos, pijnloos, ik sliep, ik at, ik leefde.

Haar kussen waren alleen voor mij, niet voor Cassio.

Onbewust van ontrouw is ontrouw onbestaanbaar.

Jago: Het spijt me.

Othello: Al zou het hele bedrijf over haar heen zijn gegaan, als ik van niets wist zou ik nog steeds gelukkig zijn.

Het is gedaan met mijn gemoedsrust.

Mijn geest is vergiftigd.

Jago: Blijft u toch kalm, mijnheer.

Othello: Jij!
Jij moet bewijzen dat mijn lief een hoer is.
Laat het me zien, en zorg voor bewijs.
(grijpt hem bij de keel)
Ik sta niet langer voor mezelf in.

Jago: Hoe heeft het zover kunnen komen?

Othello: Ik wil het zien.
En als het niet waar blijkt te zijn, vrees dan maar voor je leven.

Jago: Ik kan dit niet aanzien; ik neem ontslag.
Dit is wat er gebeurt als je eerlijk bent.
Eerlijkheid is blijkbaar een ondeugd, dank u dat u mij dat heeft geleerd.

Othello: Nee, je blijft.
Je moet juist eerlijk zijn.

Jago: Ik moet verstandig zijn.
Wie te eerlijk is bereikt niet datgene wat hij wil.

Othello: Is ze trouw?
Is ze niet trouw?
Ben jij oprecht?
Ben jij niet oprecht?
Was ik maar zeker.

Jago: U wilt zekerheid?

Othello: Dat eis ik.

Jago: Dat zou kunnen, maar hoe wilt u die verkrijgen?
Wilt u erbij zijn als ze genomen wordt?

Othello: Hel!

Jago: Hoe geil en hitsig ze ook zijn, u zal het nooit te zien krijgen.

Othello: Toch wil ik bewijs dat zij ontrouw is.

Jago: Ik overnachtte bij Cassio, niet lang geleden.
Ik kon de slaap niet vatten, ik had kiespijn.
Cassio is zo iemand die praat in zijn slaap; hij vertelt ongewild alles wat in hem omgaat.
Ik hoorde hem zeggen: ‘Liefste Desdemona, we moeten zorgen dat niemand onze liefde zal ontdekken!’
En toen... greep hij mijn hand, riep ‘Liefste!’ en kustte me zo hevig en hartstochtelijk dat ik er van schrok.
Hij schoof zijn been over mijn dij, kreunde, kermde en kustte en riep: ‘Waarom moet je samen zijn met die vreselijke Othello!’

Othello: Wat afschuwelijk!

Jago: Het was maar een droom.

Othello: Een droom die duidelijk maakt dat er iets gebeurd moet zijn.

Jago: Al is het een droom, het geeft toch te denken.
En hoe u ze kort geleden samen zag smoezen liet ook weinig aan de verbeelding over.

Othello: Ik maak haar kapot.

Jago: Rustig, rustig.
U heeft nog niets gezien.
Misschien is er niets gebeurd...

Othello: Dit is onverdraaglijk, Jago.
Ik wil dat ze zal boeten.
En Cassio helemaal.
Mijn wraak zal hen vernietigen.
Allebei.

Jago: Ik begrijp dat u Cassio wil wreken.
Maar verdient Desdemona niet het voordeel van de twijfel?

Othello: Die hitsige hoer?
Wat mij betreft zal ze branden in de hel!
Ik zal Cassio niet meer terug in dienst nemen; jij neemt zijn plaats in.
Kom mee, ik moet nadenken over wat mijn volgende stappen zullen zijn.

Jago: Als ik me niet vergis is Cassio op dit moment bij uw vrouw.
We zouden eens kunnen zien hoe dat er aan toe gaat als ze zich onbespied wanen.

Othello: Bewijzen wil ik zien!

Jago: U wilt bewijzen?
We gaan naar ze toe.
U zult het met uw eigen ogen zien, hoe ze zijn.

Othello: Kom, Jago.

Othello en Jago kijken naar een tafereel binnen in Othello's huis. Desdemona en Cassio omhelzen elkaar.

Othello: Kijk!
Kijk dan toch!
Dit voelt als een dolkstoot.

Jago: U wilde het zien?
U ziet het.

Othello en Jago af.

TWEEDE TONEEL

Desdemona en Emilia op.

Desdemona: Hij voelde zich nog niet beter.

Emilia: Hij zag bleek, hij leek in de war.

Desdemona: Die reizen worden hem misschien te zwaar.
Ik doe mijn best er voor hem te zijn, Emilia.

Emilia: Dat weet ik toch.
Was Cassio nog bij jou?

Desdemona: Ja.
Hij is nog steeds verward en aangedaan over wat er gebeurd is.
Gelukkig is Othello oprecht en niet jaloers, anders zou hij nog
achterdochtig kunnen worden.

Emilia: Hij is niet jaloers?

Desdemona: Hij?
Hij weet nauwelijks wat het betekent.
Het ligt gewoonweg niet in zijn aard.

Emilia: Daar is hij.

Desdemona: Deze keer zal ik hem overhalen om met Cassio te gaan praten en hem
zijn functie terug te geven.

Othello op.

Dag liefste, hoe gaat het?

Othello: Beter, dank je.

(terzijde)

Ik kan dit niet!

(hardop)

En met jou, Desdemona?

Desdemona: Goed, Othello.

Othello: Geef me je hand.

Die voelt klam.

Desdemona: En jong, en ze verlangt naar jou.

Othello: Een klamme hand is eerder losbandig.

Heet, te heet, klam.

Een goede hand.

Gul.

Desdemona: Zeg dat wel, deze hand schonk je mijn hart.

Othello: Misschien is deze hand wel te gul.

Desdemona: Waar heb je het over?

Laten we het over je belofte hebben.

Othello: Belofte?

Desdemona: Ik heb Cassio laten roepen.

Je moet met hem praten.

Othello: Ik voel me nog steeds niet goed.
Mijn hoofd is koud.

Desdemona: Ach liefste, je moet wat rusten.

Othello: Aan rust heb ik geen behoefte.

Desdemona: Dan kun je ook met Cassio gaan praten.
Hij was juist bij mij...

Othello: Alweer?
Cassio was bij je?
Alweer?

Desdemona: Waarom reageer je zo heftig?

Othello: Ik reageer helemaal niet heftig!

Desdemona: Neem in ieder geval Cassio weer in dienst.
Hij kan je veel dingen uit handen nemen.

Othello: Zeg dat wel.
Hij neemt me veel dingen uit handen.

Desdemona: Waarom draai je er omheen?
Zo'n bekwaam man als hij vind je nooit meer.

Othello: Hou toch op!
Cassio voor en Cassio na.

Desdemona: Hij heeft zoveel voor je gedaan, voor je betekend.

Othello: Ik heb genoeg gehoord.

Desdemona: Je bent jezelf niet, liefste.
Je bent nooit zo onrechtvaardig.
Waarom hebben we nu ruzie?

Othello: Dat weet jij zelf het beste.

Othello af.

Emilia: En jouw man is niet jaloers, zei je?

Desdemona: Ik heb hem nog nooit zo meegemaakt.
Het lijkt wel alsof hij zich van alles in zijn hoofd heeft gehaald.

Emilia: Wanneer ken je je man echt?
Pas na één of twee jaar.
Wij vrouwen zijn hun voedsel, ze hebben altijd honger, vreten ons op
en kotsen ons weer uit als ze voldaan zijn.

Jago en Cassio op.

Daar heb je er twee!

Jago: Er is geen andere manier: Desdemona moet het doen.
Daar is ze, aarzel niet langer!

Desdemona: Ben je daar weer?

Cassio: Lieve Desdemona, je weet wat ik je nog eens wil vragen.
Smeken zelfs.
Jij bent de enige die kan herstellen wat zo wreed is verbroken: de
vriendschap met jouw man, die ik respecteer en waardeer.
Jij kan hem overhalen.
Hoe eerder hoe liever.

Desdemona: Helaas, lieve Cassio, ik vrees dat ik op dit moment niet veel kan
doen.
Mijn man is zichzelf niet meer.
Als zijn uiterlijk zo veranderd was als zijn stemming zou ik hem niet
eens meer herkennen.
Ik heb zoveel voor je gepleit als ik kon, maar daardoor leek Othello
alleen maar driftiger, giftiger te worden.
We moeten geduld hebben, ik zal doen wat ik kan, meer dan ik ooit
voor mezelf zou kunnen.

Jago: Othello?
Driftig?

Emilia: Hij is net vertrokken, voor zijn doen tamelijk geagiteerd.

Jago: Driftig?
Ik heb al veel meegemaakt met hem waardoor hij zijn beheersing had
kunnen verliezen, maar dat gebeurde nooit.
Dan moet er wel iets belangrijks zijn.
Iets wat hem aan het hart gaat.
Ik ga hem zoeken.
Als hij zich driftig maakt...

Desdemona: Wil je dat doen?

Dank je.

Jago af.

Desdemona: Het moet iets met het bedrijf zijn waardoor hij zo in de war is.

In zulke gevallen ben je geneigd woedend te worden over
onbelangrijke dingen en de grote zaken uit het oog te verliezen.

Dat zal het zijn.

Als een wond niet goed is schoongemaakt ettert dat door in het hele
lichaam.

Mannen zijn nu eenmaal geen goden.

We kunnen niet altijd de zachtheid, de tederheid, de genegenheid
verwachten die in het begin van het samen zijn zo vanzelfsprekend
was.

Ik vond hem harteloos, maar ik heb hem te snel veroordeeld, Emilia.

Emilia: Ik hoop dat je gelijk hebt.

Ik hoop dat het iets is met het bedrijf, en geen aanval van jaloezie.

Desdemona: Heb ik daar ooit aanleiding toe gegeven dan?

Emilia: Dat maakt niets uit voor iemand die toch al jaloers is.

Jaloezie kent geen argumenten.

Je bent jaloers... omdat je nu eenmaal jaloers bent.

Het is een monster dat zichzelf baart en bovendien zichzelf voortplant.

Desdemona: Laat Othello daar alsjeblieft niet door vergiftigd zijn!

Emilia: Ik help het je hopen, Desdemona.

Desdemona: Ik ga hem zoeken.
Cassio, jij blijft hier.
Ik ga nog eens proberen voor je zaak te pleiten, en hoop vurig dat ik
hem zal vinden in goeden doen.

Cassio: Ik weet nauwelijks hoe ik je moet bedanken.

Desdemona af.

Emilia: Ach, lieve Cassio.

Cassio: Ik maak me zorgen.
Om Othello, om Desdemona.

Emilia: Hij houdt van haar.
Dat zou voldoende moeten zijn.

Cassio: Ja, dat zou voldoende moeten zijn.

Emilia: Is het dat ook?

Cassio: Ik weet het niet.
Ik weet het niet.

Emilia en Cassio af.

VIERDE BEDRIJF

EERSTE TONEEL

Jago en Othello op.

Jago: Hoe zou u dat noemen?

Othello: Wat?

Jago: Wat?
Steels zoenen.

Othello: Dat noem ik smakeloos.

Jago: En als ze samen naakt in bed liggen, als goede vrienden?

Othello: Samen naakt in bed, als goede vrienden?
Dat noem ik huichelachtig en stuitend.
Het is de kat op het spek binden.

Jago: U zegt het.

Othello: Maar zij heeft altijd nog haar eer.
Kan ze die verliezen?

Jago: Eer is iets abstracts.
Vaak worden mensen nog geëerd terwijl er niets meer te eren valt.
Maar wat doet ze werkelijk?
En vooral: wat laat ze?

Othello: Ik wou dat ik het zeker wist.

Jago: Ik was er niet bij toen hij u bedroog.
Toen hij zei...

Othello: Heeft hij iets gezegd?
Wat?
Wat?

Jago: Hij heeft iets gezegd.
Maar hij zal het toch ontkennen.

Othello: Wat?
Wat dan?

Jago: Dat hij bij haar...
Ik weet het niet meer.

Othello: Zeg het dan!

Jago: ... geslapen had.

Othello: Bij haar?

Jago: Bij haar, met haar, op haar, wat u wilt.

Othello: Bij haar geslapen?
Met haar geslapen?
Je liegt!
Zeg dat je liegt!
Dat is walgelijk!

Smerig is het!
Afgrijselijk!
Hij moet bekennen.
Ik maak hem af.
Bekennen.
De hoer!
Het ziet zwart voor m'n ogen.
Hoe is dit mogelijk?
Man, ik sta te trillen op m'n benen.
Hel!
Hel!
Hel!

Othello slaat in zijn woede zijn hoofd tegen de muur. Hij ziet in zijn woedeaanval niet dat Cassio verschijnt.

Jago: *(terzijde)*
Goed zo, zo mag ik het zien.
Zo misleid je goedgelovige geesten, en worden keurige vrouwtjes in
een kwaad daglicht gezet.
(luidop)
Genoeg, mijnheer!
Stop, Othello!

Cassio op.

Cassio: Wat is hier aan de hand?

Jago: Othello heeft een woedeaanval.
Het is niet de eerste keer.

Cassio: Maar kalmeer hem dan toch!
Hou hem in bedwang!

Jago: Nee, laat hem uitrazen.
Hij moet uit zichzelf weer bij zinnen komen.
Anders richt zijn woede zich misschien op ons.
Ik blijf bij hem tot hij wat kalmeert.
Laat me met hem alleen.
Maar blijf in de buurt; ik moet straks nog iets met je bespreken.

Cassio af.

Jago: Voelt u zich wat beter?
Lucht dat op?

Othello: Drijf je de spot met mij?

Jago: Absoluut niet.
Maar ik zou willen dat u uw lot draagt als een man.

Othello: Mensen zijn beesten.

Jago: Ik kan u niet anders dan gelijk geven.

Othello: Beesten!

Jago: Kom tot uzelf.
Zoveel mannen weten niet dat ze hun vrouw moeten delen met een
ander.
Het is wrang dat u altijd gedacht heeft dat u dat lot bespaard is
gebleven.

Hoe afschuwelijk ook, ik zou het zelf ook willen weten.

Othello: Wijze woorden, Jago.

Jago: U moet uw kalmte bewaren.
Zojuist, toen u uw woede botvierde, was Cassio hier.

Othello: Wat?

Jago: Ik heb hem weggestuurd.
Tot u gekalmeerd zou zijn.
Ik heb hem laten beloven dat hij terugkomt.
Blijf uit het zicht, maar let op zijn sarcasme, zijn spot, zijn hoon.
Ik laat hem zijn verhaal doen over hoe hij uw vrouw genomen heeft,
hoe vaak hij uw vrouw genomen heeft, hoe lang hij uw vrouw al
genomen heeft, hoe vaak hij uw vrouw nog zal nemen.
Let goed op hem, maar beheers u.
Houdt uw woede in bedwang, anders bent u zwak.

Othello: Ik zal je zeggen, Jago: ik zal geduldig zijn, tot bloedens toe.
Begrijp je wat ik zeg?

Jago: Ik begrijp het.
Maar houdt u nu rustig.
En verbergt u zich.

Othello trekt zich terug.

Jago: *(terzijde)*
Nu zal ik Cassio vragen naar zijn scharreltje.
Bianca, een goedkoop hoertje dat nog voor niks plat op haar rug zou

gaan liggen.

Ze kleeft aan Cassio.

Als hij haar naam hoort zal hij lachend en spottend over haar spreken.

Daar is hij.

Cassio weer op.

En zodra hij lacht, zal Othello razend worden.

Zijn lompe jaloezie zal alles wat hij zegt verkeerd uitleggen.

(luidop)

Hoe gaat het, Cassio?

Cassio: Slecht.

Mijn reputatie aan flarden, geen baan, het gaat slecht.

Jago: Je kunt je baan terugkrijgen, vertrouw op Desdemona.

(zachter)

Aan haar heb je in dit geval meer dan aan Bianca!

Zij is echt een mannenverslindster!

Cassio: Hou eens op!

Het zou zomaar kunnen dat ze echt van mij houdt!

Othello: *(terzijde)*

Zie hem lachen!

Jago: Maar luister Cassio.

Ze vertelt al rond dat ze met je gaat trouwen!

Cassio: Hahahaha!

Met haar trouwen?

Ik betaal haar!
Ik dacht dat je me wel wat hoger had ingeschat.
Helemaal achterlijk ben ik niet!
Hahahaha!

Othello: *(terzijde)*
 Ongelooflijk!

Jago: Toch gaat het gerucht dat je haar man wordt.

Othello: Meen je dat?

Jago: Ja, dat meen ik zeker.

Cassio: Wat een doos!
 Dat gerucht heeft ze zelf verspreid.
 Ze heeft het in haar hoofd gehaald dat ik met haar trouwen wil.
 Niet omdat ik het beloofd heb, maar alleen omdat het haar ego streelt.
 Ze liep me net nog achterna.
 Dat doet ze de godganse tijd.
 Altijd fleemt ze, huilt ze, smeekt ze.
 Ze valt me om de hals.
 Een aanhankelijke, vervelende vrouw.
 Het is een speeltje.
 Ik heb er eigenlijk schoon genoeg van.
 Ik kan dit er nu niet bij hebben, alles is al gecompliceerd genoeg.
 Het moet maar eens gedaan zijn met die flauwekul.
 Het is het beste als ik haar opzoek om haar dat te vertellen.

Jago: Je zou bij haar kunnen gaan eten vanavond..

Cassio: Dat zou ik kunnen doen, ja.

Jago: Ik kom dan ook nog wel even langs, ik wil je nog spreken over het een en ander.

Cassio: Doe dat, dan wordt het in ieder geval nog een aangename avond!

Cassio af.

Othello naar voren.

Othello: Wat een ongelooflijk varken.

Jago: Heeft u gehoord hoe zelfingenomen hij was met zijn gedrag?

Othello: Ik zou hem willen martelen, opnieuw en opnieuw en opnieuw.
Mijn mooie vrouw, mijn allerliefste vrouw.

Jago: Daar kunt u beter maar niet meer aan denken.

Othello: Je hebt gelijk.
Ze zal rotten in de hel.
Ik maak haar kapot.
Mijn hoofd is koud.
Mijn hart voelt als steen.
Als ik erop sla voel ik de hardheid.
Mijn liefste, zo'n wonder van liefde.
Keizers en koningen maakt ze haar slaaf.

Jago: Zeg dat toch niet.

Othello: De hel.

Naar de hel met haar.

Mijn mooie, weergaloze vrouw, mijn engel, mijn alles.

Zo geestig, zo gevat, zo goddelijk...

Jago: Daarom des te erger dat zo'n vrouw...

Othello: Duizend keer, duizend keer erger.

Zo onbaatzuchtig is ze, zo beschaafd !

Jago: Iets te veel.

Othello: Zeker.

Daarom is het zo verschrikkelijk.

Zo verschrikkelijk erg.

Zo erg, Jago!

Jago: Heel erg, inderdaad.

Had u dit nu van haar verwacht?

Othello: Ik maak haar kapot.

Jago: Ja, het is laag bij de grond van haar.

Othello: Met hem!

Met Cassio!

Jago: Nog lager.

Othello: Ik zou haar moeten vergifigen met het gif dat nu in mijn hersens
sijpelt.

Voordat ze me weer verleidt met haar schoonheid.

Jago: Wurg haar liever.
In het bed dat zij heeft bevlekt.

Othello: Ja, dat klinkt goed.
Dat klinkt als gerechtigheid.

Jago: Laat mij het verder afhandelen met Cassio.
Ik stel u op de hoogte.

Othello: Heel goed.

Desdemona en Emilia op.

Desdemona: Ach, Emilia, de kloof tussen mijn man en Cassio blijft mijn gemoed
bezighouden.

Emilia: Ze moeten het toch samen kunnen bijleggen.

Desdemona: Ik zou alles doen om hun vriendschap te herstellen, uit liefde voor
Cassio.

Othello: *(terzijde)*
Hel!
Hoer!

Desdemona: Othello?
Ik vraag het je nog eens.
Herstel je band met Cassio.
Hij is onze vriend; ik hou van hem zoals...

Othello slaat haar.

Desdemona: Waar heb ik dit aan verdiend?

Emilia: Je gaat te ver!
Maak het weer goed met haar.
Ze huilt.

Othello: Vrouwentranen.
Krokodillentranen.
Weg!
Weg!

Desdemona: Ik weet niet wat er met je is, maar ik ga.

Emilia: Kom, Desdemona.

Desdemona en Emilia af.

Othello: Ik moet mijn kalmte terugvinden, Jago.
Ik moet eerst met haar praten.

Othello af.

Jago alleen.

Jago: Dat is de man op wie iedereen blind vertrouwt.
De man die zich altijd kon beheersen.
Hij is veranderd, door mijn toedoen.
Het gaat zoals ik het wil.
Zoals ik het wil.

Jago af.

TWEEDE TONEEL

Othello en Emilia op.

Othello: Je hebt niets gezien?

Emilia: Nee, natuurlijk niet.
Er valt toch ook niets te zien?

Othello: Maar je hebt haar en Cassio toch samen gezien?

Emilia: Jij toch ook?
Ik zag en hoorde niets verkeers.

Othello: Geen stiekeme gesprekjes?

Emilia: Nee, Othello.

Othello: Vreemd.

Emilia: Ze is je trouw, daar durf ik mijn hand voor in het vuur te steken.
Zet het uit je hoofd, het maakt je krankzinnig.

Othello: Ga haar halen.
En laat ons dan alleen.

Emilia af.

Othello: Ik geloof haar niet.
Ik heb gezien wat ik heb gezien.

Desdemona op.

Desdemona: Wat heb je toch, liefste?

Othello: Laat me in je ogen kijken.

Desdemona: Wat?

Waarom?

Je bent kwaad, maar ik weet niet waarom.

Othello: Wat ben jij?

Desdemona: Je vrouw.

Die van je houdt.

En je trouw is.

Othello: Zweer het.

Zweer dat je trouw bent.

Desdemona: Dat weet je toch.

Othello: Ik weet dat je ontrouw bent.

Desdemona: Wie ben ik ontrouw?

En met wie?

Wat zeg je allemaal?

Othello: O, Desdemona!

Weg!

Ga weg!

Ga weg!

Desdemona: Liefste, je huilt!
Komt dat door mij?
Ik hoop dat je...

Othello: Ik wou dat je nooit geboren was.

Desdemona: Wat heb ik je toch misdaan?

Othello: Misdaan?
Geslepen slet!
Misdgaan vraag je me?
Smerige slet!

Desdemona: Liefste, ik begrijp je niet.

Othello: Ben je geen slet?

Desdemona: Nee, man, ik ben geen slet!
Ik ben de jouwe.
Alleen de jouwe!
Geen slet!

Othello: Geen slet?
Je bent een hoer, die mij heeft verleid.

Othello af.

Desdemona: Emilia!
Emilia!
Emilia!

Emilia op.

Emilia: Wat is er toch aan de hand?
 Hoe voel je je?

Desdemona: Verdoofd, afgedankt, verpletterd.

Emilia: Wat is er toch met Othello?

Desdemona: Vraag me niets.
 Een hoer noemde hij me.
 Een smerige slet.
 Ik kan niet eens huilen.
 Ik zou mezelf verliezen.
 Ik kan niet huilen.
 Vraag me niets.
 Haal je man, als je wilt.

Emilia: Zoals je wilt.

Emilia af.

Desdemona: Waarom?
 Hij moet een reden hebben om mij zo te kleineren.
 Waarom toch?
 Waarom vertrouwt hij me niet meer?

Emilia weer op met Jago.

Jago: Wat kan ik doen?

Hoe voel je je, Desdemona?

Desdemona: Als verdoofd.

Jago: Wat is er dan toch gebeurd?

Emilia: Ach, Jago, haar man heeft haar zo afschuwelijk beledigd, hij noemde haar een hoer.

Dat is toch onverdraaglijk?

Desdemona: Dat verdien ik toch niet, Jago?

Emilia: Hoer noemde hij haar.

Dat zeg je niet tegen een vrouw.

Nooit.

Jago: Waarom deed hij dat?

Desdemona: Ik weet het niet.

Ik ben geen hoer.

Jago: Niet huilen.

Niet huilen.

Wat een afschuwelijke dag.

Emilia: Het is om te huilen, zo afschuwelijk.

Desdemona: Ik wil niet huilen.

Jago: Maar waar haalt hij het vandaan?

Desdemona: Wist ik het maar.

Emilia: Die roddel moet afkomstig zijn van een smeerlap, een bemoeizuchtige, gefrustreerde, valse, lage, minne kerel.
Dat kan gewoon niet anders.

Jago: Onmogelijk.
Zo'n man bestaat niet.

Desdemona: Als hij bestaat hoop ik dat hij zichzelf nog aan durft te kijken.

Emilia: Hij verdient het niet zijn eigen spiegelbeeld ooit nog te zien.
Een hoer?
Met wie is zij een hoer?
En waar?
Wanneer?
Hoe zou dat kunnen?
Othello laat zich iets wijsmaken door een smeerlap, een ongelooflijk gemeen wezen, een hond.
Zulke kerels zouden ze aan hun zaakje moeten ophangen aan de hoogste boom!

Jago: Schreeuw niet zo!

Emilia: Zo'n hond heeft jou ook eens op de kast gejaagd.
Jij dacht zelfs dat ik met Othello sliep.

Jago: Je bazelt, mens!

Desdemona: Jago, wat moet ik doen om Othello weer tot rede te brengen?
Vriend, ga jij naar hem toe.

Ik weet niet wat er gebeurd is, hoe ik hem ben kwijtgeraakt.
Het enige waar ik schuldig aan ben is mijn liefde voor hem.
Nooit heb ik gehunkerd, verlangd of zelfs maar gekeken naar een
andere man.

Ik heb hem lief, ik heb hem altijd liefgehad en zal hem altijd
liefhebben.

Zijn kilte breekt mij, maar ik zal altijd van hem houden.

Jago: Maak je niet te veel zorgen.
 Het zal overwaaien.
 Het zijn waarschijnlijk zakelijke aangelegenheden die hem kwellen.
 En dat reageert hij op jou af.

Desdemona: Ik hoop dat dat het enige is.

Jago: Vertrouw me.
 Huil nu maar niet meer, het komt allemaal goed.

Desdemona en Emilia af.

Jago: Onrust.
 Zo moet het gaan.

DERDE TONEEL

Emilia: Hoe is hij nu?

Hij leek me wat milder gestemd.

Desdemona: Hij zei dat hij dadelijk komt.

Ik moest naar bed, en jij moest naar huis.

Emilia: Naar huis?

Desdemona: Dat wil hij.

Laten we hem nu zijn zin maar geven.

Emilia: Ik zou willen dat jullie elkaar nooit hadden ontmoet.

Desdemona: Zeg dat niet.

Ik hou van hem, zelfs van zijn woedeaanvallen, zijn boze blik en zijn wreedheid.

Emilia: Ik blijf in de buurt, voor als je me nodig hebt.

Desdemona: Ga nu maar.

Mijn ogen prikken.

Zijn dat tranen?

Emilia: Het is niets.

Desdemona: Emilia, bestaan er werkelijk vrouwen die hun mannen zo slinks bedriegen?

Emilia: Ja, die bestaan.

Desdemona: Zou jij het kunnen?
Ik voor geen goud.

Emilia: Ligt eraan hoeveel goud.
Ik denk het wel.
Jij toch ook?

Desdemona: Nee!
Nooit.
Ik zou de kat niet kunnen knijpen in het donker.

Emilia: Liever in het licht, dan zien we nog wat als het de moeite is.

Desdemona: Even serieus, zou je het kunnen?
Voor een miljoen?
Twee miljoen?

Emilia: Dat zou een mooie beloning zijn voor een kleine ondeugd.

Desdemona: Dat doe je niet!
Toch?

Emilia: Ik denk het wel.
Maar het zou de eerste en de laatste keer zijn.
Niet voor een goedkoop ringetje, een of ander kleedje, een prul van het
een of ander.
Zo makkelijk is dat niet.
Maar voor een miljoen...
Daar heb ik zo'n avontuurtje wel voor over.
Niemand hoeft het toch te weten?

Desdemona: Of iemand het wel of niet weet maakt mij niet uit.
Ik zou het niet kunnen.
Ik zou mezelf niet meer kunnen aankijken.

Emilia: Als je man je nog maar aankijkt.

Desdemona: Ik geloof niet dat er zulke vrouwen bestaan.

Emilia: Jawel hoor, genoeg, geloof me maar.
Maar als een vrouw voor de verleiding bezwijkt, is het de schuld van de man.
Hij verwaarloost zelf maar al te vaak zijn vrouw, is zelf maar al te vaak ontrouw, is zelf maar al te vaak jaloers, is zelf maar al te vaak onredelijk.
Daar kunnen wij vrouwen toch niet zomaar aan voorbij gaan?
Hoe zachtmoedig we ook zijn, die dingen kunnen ons witheet krijgen.
Mannen zouden moeten weten dat wij dezelfde verlangens hebben, dat wij zien, horen, ruiken, voelen als zij.
Als zij een scheve schaats rijden, is het in een moment van zwakheid.
Maar kennen vrouwen dan niet die momenten van zwakheid?
Lust en begeerte zijn van ons allebei, van mannen en van vrouwen.

Desdemona: Ik ben moe.
Ik wil alleen zijn, tot Othello komt.
Slaap wel, Emilia.

Emilia: Ik blijf bij je.
Roep me als je me nodig hebt.

Emilia af.

Desdemona: Ik hoop dat ik de kracht vind om hier doorheen te komen .

VIJFDE BEDRIJF

EERSTE TONEEL

Jago op.

Jago: Ik ben hem nog intenser gaan haten dan ik al deed.
Hij graaft zijn eigen graf.
En ook Cassio zou ik daar in willen storten.
Maar dat zal vanzelf gaan.
De een sleept de ander mee de afgrond in.

Cassio op.

Daar is hij; ik weet wat mij te doen staat.

Jago: Cassio, Desdemona heeft naar je gevraagd.
Ze is zo in de war door de stemmingswisselingen van haar man.

Cassio: Zij heeft naar mij gevraagd?
Het leek mij juist beter ze alle twee even met rust te laten.
Waar is Othello?

Emilia op.

Jago: Ik weet het niet.
Je negeert toch niet haar wens?
Ik vermoed dat ze wil praten met jou als vriend, over hoe alles nu verder moet.

Cassio: Heeft zij dat gezegd?

Jago: Niet met zoveel woorden.

Maar ze vroeg uitdrukkelijk of ik je wilde vragen naar haar toe te gaan.

Cassio: Goed, ik ga.

Cassio af.

Jago: Wat moet jij hier?
Ga naar huis.

Emilia: Straks, Jago, straks.

Emilia af.

Jago: Nu komt het er op aan.

Jago af.

TWEEDE TONEEL

Desdemona slaapt.

Othello op.

Othello: Ik heb het recht haar te doden.
Maar ik wil haar geen kwaad doen.
Toch moet zij dood.
Zij bedriegt mij.
Het moet stoppen.
Dit zal voor altijd tussen ons in staan.
Zij is mijn roos die moet verwelken.

Hij kust haar.

Nog een enkele kus.

Desdemona: Othello?

Othello: Ja, Desdemona.

Desdemona: Je maakt me bang.
Ik weet niet waarom, ik heb niets misdaan.
Toch ben ik bang.

Othello: Waar denk je aan?

Desdemona: Ik denk aan mijn liefde.

Othello: Je liefde wordt je dood.

Desdemona: Omdat ik liefheb?
Dat is afschuwelijk.

Wat is er toch, liefste?

Othello: Zwijg!
 Mijn hoofd voelt koud.

Desdemona: Ik zal zwijgen.

Othello: Je bedriegt mij met Cassio.

Desdemona: Nee, hoe kom je daar bij?
 Nee!
 Roep hem, vraag het hem!

Othello: Om ook zijn leugens aan te horen zeker.
 Geef het toe.
 Al zweer je onder ede dat het niet waar is, toch zal ik je niet geloven.
 Je bedriegt me, Desdemona.
 Je bent een slet.
 Je moet sterven.

Desdemona: Nee.
 Alsjeblieft, Othello!

Othello: Ik heb jullie samen gezien.
 Ik weet wat ik heb gezien.

Desdemona: Wat?
 Wanneer?

Othello: Ik zag hoe hij je omhelsde.
 Hoe jij smachtend in zijn armen lag.

Ik krijg het nauwelijks over mijn lippen.

Desdemona: Ik heb hem lief zoals jij hem ook lief hebt: als vriend.

Hij troostte mij, ik was in de war,

Jij was zo onberekenbaar, ik had zijn steun nodig.

Othello: Zijn steun.

Heet het zo?

Noem jij dat zo?

Desdemona: Vraag het hem, hij zal ontkennen dat er meer is gebeurd dan wat ik je vertel.

Othello: Hij heeft bekend.

Desdemona: Wat heeft hij bekend?

Othello: Dat hij jou gebruikt heeft.

Desdemona: Wat?

Dat kan hij nooit gezegd hebben.

Cassio roept van ver:

Cassio: Desdemona?

Desdemona!

Hier ben ik.

Je vroeg mij te komen, en ik ben er voor je.

Othello: Daar is hij!

Jullie hebben een afspraak om elkaar te zien omdat je dacht dat ik er

niet zou zijn!
Hoer!
Brutale hoer!
Huil maar!
Huil maar om hem.
En om jezelf.
Het is het laatste wat je doet.

Desdemona: Help!
Help!
Cassio!
Emilia!

Othello: Het is te laat.

Hij wurgt haar.

Desdemona sterft.

Emilia op.

Othello: Emilia.
Ze is dood.
Je wilt natuurlijk praten met mijn vrouw.
Mijn vrouw, mijn vrouw, mijn vrouw?
Ik heb geen vrouw.
Ze is dood.
Ze is dood.

Emilia: O mijn god.
Help!
Wie heeft dit gedaan?

Othello: Ik heb haar gewurgd.

Emilia: Wat?
Jij hond!

Othello: Zij was een hoer.

Emilia: Je bent niet goed bij je hoofd.

Othello: Cassio heeft haar genomen als een hoer.
Jouw man wist alles.

Emilia: Wat?
Mijn man?

Othello: Jouw man!

Emilia: Zegt mijn man dat ze ontrouw is?
Zegt Jago tegen jou dat ze ontrouw is?

Othello: Ja, mijn vriend.
Jouw man.
Jago.
Mijn Jago.

Emilia: Hoe durft hij!
Hij liegt!

Othello: Wat?

Gevecht tussen Othello en Emilia.

Cassio op.

Gevecht tussen hem en Othello.

In de chaos ook Jago op.

Emilia: Ik kan meer pijn verdragen dan jij denkt.
Stom rund!
Ezel!
Wat heb je gedaan met je stomme kop?
Bedreig me maar, het zal je niet helpen.
Je hebt haar vermoord!
Om niets!
Om niets!

Cassio: Mijn god!

Emilia: Jago!
Je hebt hem jouw werk laten opknappen!
Zeg dat het niet waar is.
Je hebt hem niet verteld dat Desdemona hem ontrouw was.
Zeg het!

Jago: Ik heb hem gezegd wat ik dacht.
En hij beschouwde het als de waarheid.

Emilia: Heb je hem gezegd dat zij hem ontrouw was met Cassio?

Jago: Ja.

Emilia: Dat was gelogen.
Ontrouw met Cassio?
Met Cassio?

Jago: Met Cassio, ja.
Hou je mond.

Emilia: Ik hou mijn mond niet!
Mijn vriendin ligt hier gewurgd op bed.
Jij hebt Othello met je leugens tot moordenaar gemaakt.

Othello: Ik vrees dat dat de waarheid is.

Emilia: Jij, Jago, met je smerige spelletjes!

Jago: Je bent niet goed wijs, vrouw.
Ga naar huis.

Emilia: Ik ga nooit meer naar huis.

Othello: Wat heb ik gedaan?

Emilia: Jank maar als een klein kind.
Je hebt je liefste vermoord.

Othello: Jago zei het.
Dat ze met Cassio was, duizend keren.
Ik heb ze gezien.
In elkaars armen.
Dat was toch...
En ze hadden nu afgesproken, als ik er niet zou zijn.

Emilia: Wat zeg je?

Jago: Hou je mond!

Emilia: Nee, ik hou mijn mond niet.
Stom rund!
Othello!
Hoor je me?
Luister naar me.
Ik heb gehoord hoe mijn man Cassio hierheen stuurde.
Desdemona wist van niets.
Ze heeft mij gezegd dat ze alleen wilde zijn, tot jij zou komen.
Hond!
Je verdiende haar niet.

Jago: Ze liegt!

Cassio: Nee, ze liegt niet.
En je weet het.
Het is gegaan zoals Emilia zegt.

Othello: Wat?
Het is niet...
Het kan niet...
Schoft!

(Othello valt Jago aan.)

(Cassio: Hou hem tegen!)

(Cassio haalt ze uit elkaar.)

Stilte.

Othello: Het is voorbij.

Emilia: Zij had je lief met heel haar wezen.

Othello: En ik haar.

Hij loopt naar Desdemona.

Othello: Koud.

Je bent koud.

Voorbij.

Mijn leven is voorbij.

EINDE